

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 września 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych - II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 3 września 2018 roku odmówił J. C. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 19 września 2018 roku wnioskodawczyni została uznana za częściowo niezdolną do pracy od dnia 31 sierpnia 2017 roku, a zatem po upływie 18 miesięcy od ustania ostatniego ubezpieczenia (8 maja 2014 roku). /decyzja – k.30 plik II akt ZUS/

W dniu 17 października 2018 roku J. C. (1) odwołała się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. /odwołanie – k. 3-4/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 2 listopada 2018 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację powołaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie – k. 6/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni urodziła się (...). /niesporne/

W okresie od 5 maja 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy. /niesporne/

W dniu 1 grudnia 2015 roku złożyła ponowny wniosek o ustalenie prawa do renty.

/wniosek w pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 1.12.2015r./

Decyzją z dnia 26 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił J. C. (1) prawa do renty stwierdzając brak jej niezdolności do pracy. /decyzja w pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 1.12.2015r./

Wyrokiem z dnia 13 września 2016 roku Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygnaturze akt IV U 1702/16 oddalił odwołanie ubezpieczonej od powyższej decyzji.

Wyrokiem z dnia 3 października 2017 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygnaturze akt III AUa 1374/16 oddalił apelację wnioskodawczyni od powyższego wyroku.

/wyroki w pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 1.12.2015r./

W dniu 5 października 2017 r. J. C. (1) złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. /wniosek k 1-4 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 5.10.2017r./

Orzeczeniem z dnia 16 lutego 2018 roku Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy do 7 września 2018 roku. Za datę powstania niezdolności przyjął 31 sierpnia 2017 roku. /orzeczenie k. 14 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 5.10.2017r./

Orzeczeniem z dnia 19 września 2018 roku Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy do 30 września 2018 roku, a za datę powstania niezdolności przyjęła także dzień 31 sierpnia 2017 roku. /orzeczenie k. 28 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 5.10.2017r./

J. C. (1) w 2016 roku przeszła złamanie nasad dalszych kości przedramion, leczone operacyjnie poprzez stabilizację 2 drutami K. (założonymi na 3 miesiące), obecnie wygojone i bez istotnego upośledzenia funkcji,. Cierpi także na zespół bólowy kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowym, bez istotnego upośledzenia funkcji. Obrażenia z 2016 roku spowodowały okresową niezdolność do pracy - do dnia 15 października 2016 r. niezdolność ta występowała w ramach zwolnienia lekarskiego. Obrażenia te nie powodowały i nie powodują długotrwałej lub stałej częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy. W punktu widzenia ortopedycznego nie doszło do upośledzenia funkcji narządu ruchu w stopniu uzasadniającym uznanie wnioskodawczyni za częściowo lub całkowicie niezdolną do pracy, w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS z dnia 17 grudnia 1998 roku wnioskodawczyni nie utraciła w stopniu znacznym

zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. /opinia biegłego ortopedy M. S. k. 30-33, pisemna opinia uzupełniająca biegłego ortopedy M. S. k. 62/

U J. C. (2) występuje stan po przebytych prawostronnym ropniaku opłucnej wyleczony operacyjnie 3 kwietnia 2014 roku, który obecnie nie narusza sprawności organizmu. Wnioskodawczyni w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie jest długotrwale niezdolna do pracy zarobkowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. /opinia biegłego lekarza chorób płuc dr n. med. A. M. k. 88-90/

Wnioskodawczyni cierpi nadto na przewlekłą, stabilną chorobę niedokrwinną serca bez dolegliwości stenokardialnych, przebyła koronaroplastykę gałęzi okalającej lewej tętnicy wieńcowej z założeniem stentu DES (31 sierpnia 2017 roku) z pozawałowym tętniakiem 1/3 koniuszkowej lewej komory z zorganizowaną skrzepliną oraz na nadciśnienie tętnicze leczone ambulatoryjnie. Schorzenia te nie obniżają sprawności organizmu wnioskodawczyni w stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do pracy z punktu widzenia kardiologa w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. /opinia biegłego kardiologa dr med. B. Lao-G. k. 126-127, pisemna opinia uzupełniająca biegłego kardiologa dr med. B. Lao-G. k. 158/

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń w oparciu o załączone akta organu rentowego, dokumenty oraz opinie biegłych lekarzy ortopedy - M. S., pulmonologa - A. M. oraz kardiologa - B. Lao-G..

W ocenie Sądu Okręgowego opinie wskazanych biegłych w sposób wystarczający obrazuje stan zdrowia wnioskodawczyni. Opinie te są jasne, a wnioski końcowe wynikają w sposób logiczny z jej treści. Ponadto wszelkie niejasności jakie mogłyby powstać w ocenie Sądu zostały wyjaśnione przez biegłego w sposób nie budzący wątpliwości interpretacyjnych w opinii uzupełniającej. W ocenie Sądu brak jest podstaw do powoływania kolejnych biegłych sądowych.

Sąd pominął opinię biegłego sądowego lekarza kardiologa R. G., który stwierdził częściową niezdolność do pracy wnioskodawczyni od 18 października 2016 roku, tj. od daty badania rezonansu magnetycznego stwierdzającego pozawałowy dyskinetyczny tętniak 1/3 koniuszkowej lewej komory serca z wytworzeniem przyściennej zorganizowanej skrzepliny (starej, zwapniałej), widoczne pełnościenne wzmocnienie w strefie przebytego zawału serca odpowiadające dorzeczcu dystalnej (...) (gałęzi przedniej zstępującej). Powołując powyższe stwierdzenie biegły ten wskazał jednocześnie, że po zabiegu koronoplastyki tętnic wieńcowych z inplantacją stentu, która miała miejsce 31 sierpnia 2017 roku skarżąca nie wymagała ponownego leczenia inwazyjnego ani kwalifikacji do inwazyjnej diagnostyki, zaś badanie ECHO z 18 kwietnia 2018 roku wykazało zachowaną dobrą globalną funkcję skurczową mięśnia lewej komory serca (frakcja w normie). Biegły ten wprost stwierdził, że pomimo przebytego zawału mięśnia sercowego i leczenia inwazyjnego nie doszło do uszkodzenia serca jako całości, co oznacza osiągnięcie zakładanego korzystnego leczenia, w tym inwazyjnego. Podał nawet, że wynik leczenia w zakresie schorzeń kardiologicznych jest dobry, a potencjalne wyższe ryzyko kolejnych niekorzystnych zdarzeń sercowo – naczyniowych pozostaje całkowicie niezależne od stwierdzonej bądź nie zdolności do pracy.

Powyzsza konstatacja - w ocenie Sądu rozpoznającego przedmiotowa sprawę - stoi w oczywistej sprzeczności z wnioskiem orzecznym biegłego, który miał przecież za zadanie określić stan zdrowia wnioskodawczyni na dzień złożenia przez nią wniosku, tj. 5 października 2017 roku, czyli na datę już po leczeniu, którego skutki ocenił pozytywnie.

Biegły R. G. wskazał nadto w swej opinii, że za datę powstania niezdolności uznaje dzień badania rezonansem magnetycznym tj. 18 października 2016 roku, jednak w żaden logiczny sposób nie wytłumaczył dlaczego wnioskodawczyni miałaby być niezdolna do pracy od tej daty. Również w uzupełniających opiniach biegły nie ustosunkował się do zarzutów stawianych przez organ rentowy, jednocześnie cały czas podtrzymując pierwotną opinię.

Powyzsza rozbieżność twierdzeń biegłego spowodowała konieczność dopuszczenia dowodu z opinii innego specjalisty kardiologa – B. Lao – G., która wprost w swych opiniach wskazała, że wnioskodawczyni jest zdolna do pracy. Opinie biegłej – w przeciwieństwie do opinii biegłego sądowego lekarza kardiologa R. G. – uwzględniają tezy orzecznice postawione przy rozpoznawaniu przez Sąd Okręgowy w Sieradzu odwołania wnioskodawczyni od decyzji z dnia 26

stycznia 2016 roku, gdzie badany był stan jej zdrowia z tamtego okresu. Biegli wydający opinie w tamtej sprawie wykluczyli stan niezdolności do pracy wnioskodawczyni jeszcze przed jej leczeniem w 2017 roku, a zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy od 18 października 2016 roku.

Dlatego też Sąd oparł się w niniejszej sprawie na dowodach w postaci opinii biegłych sądowych lekarzy: ortopedy - M. S., pulmonologa - A. M. oraz kardiologa - B. Lao-G..

Biegli zgodnie uznali, że stan zdrowia wnioskodawczyni nie powoduje jej niezdolności do pracy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

W ocenie Sądu brak jest podstaw by kwestionować te opinie, gdyż są one rzetelne, a wynikające z nich wnioski logiczne i prawidłowo uzasadnione. Opinie nie zawierają braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2018 r. poz. 1270 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 12 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1/).

Warunki wskazane w art. 57 cytowanej ustawy muszą być spełnione łącznie by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odniesieniu do odwołującej nie został spełniony warunek niezdolności do pracy powstałej w okresie 18 miesięcy po ustaniu tytułu ubezpieczenia.

Powyższego ustalenia Sąd dokonał w oparciu o rzetelne, logiczne i pełne opinie biegłych sądowych lekarzy ortopedy, drugiego opiniującego w sprawie kardiologa i lekarza chorób płuc, którzy wykluczyli niezdolność do pracy odwołującej wogóle.

Wskazać w tym miejscu należy, że o nabyciu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy nie mogą przesądzać subiektywne odczucia osoby ubezpieczonej. Również sam fakt stwierdzenia choroby nie jest równoznaczny z nabyciem prawa do renty. Istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawania w stałym leczeniu nie stanowi bowiem samodzielnej przyczyny uznania częściowej niezdolności do pracy, choć może wymagać czasowych zwolnień lekarskich. O niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena, czy i w

jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Jeżeli zatem stan zdrowia nie powoduje naruszenia sprawności organizmu w stopniu mającym wpływ na zdolność do pracy dotychczas wykonywanej lub innej mieszczącej się w ramach posiadanych lub możliwych do uzyskania kwalifikacji, brak jest prawa do tego świadczenia (por. wyrok SN z dnia 12 lipca 2005, sygn. akt II UK 288/04, publ. OSNP 2006/5-6/99; wyrok SN z dnia 1 grudnia 2000 roku, sygn. akt II UKN 113/00, publ. OSNP 2002/14/343; wyrok SA w Szczecinie z dnia 17 marca 2016 roku, sygn. akt III AUa 546/15, LEX nr 2090464).

Reasumując - w ocenie Sądu Okręgowego, dopuszczając w postępowaniu dowody w postaci opinii biegłych, na których Sąd się oparł, pozwalają na niebudzące wątpliwości ustalenie, iż stan zdrowia ubezpieczonej, nie pozwala na przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.